vozování st-lce udělené elektrot. koncese, jednala ve shodě s nař. z 25. března 1883 č. 41 ř. z., jehož požadavkům bylo vyhověno.

Žal. úřad nebyl tedy oprávněn z dozorčí moci podle § 146 odst. 4. ž. ř. zrušiti elektrotechn. koncesi, udělenou st-lce jako veř. obch. společnosti z důvodu, že ani jeden společník nepodal průkazu způsobilosti podle §§ 14 e) a 23 a) odst. 4. ž. ř., poněvadž, jak bylo dovozeno, předpisy tyto na živnost elektrotechn. ve smyslu min. nař. č. 41 z r. 1883 se nevztahují.

Č. 6828.

Obecní úředníci: * Převyšuje-li celkový služební příjem obecního úředníka, jehož služební požitky jsou upraveny podle platového systému zák. č. 443/1919, celkový příjem obdobného úředníka státního, sluší s redukcí služebních požitků podle § 19 zák. č. 394/1922 počíti u mimořádných požitků (drah. přídavku).

(Nález ze dne 24. října 1927 č. 21.763).

Prejudikatura: Boh. 6639/27 adm.

Věc: Ferdinand W. v M. (adv. Dr. Emil Beneš z Prahy) proti moravskému zemskému výboru o úpravě služebních požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v M. provedlo usnesením ze 13. června 1925 se zřetelem k předpisu § 3 zák. č. 495/21 a k ustanovení § 19 zák. č. 394/22 přezkoumání služ. požitků měst. zaměstnanců, zastavilo důsledkem toho st-li, měst. pokladníku, jeho dosavadní požitky upravené na základě zák. č. 443/1919 dekretem z 20. listopadu 1920 k 1. listopadu 1920 podle základního platu IX. hodn. třídy 1. stupně s příslušnými přídavky a ponechávajíc jinak dále v platnosti dosavadní úpravu služ. požitků st-lových podle zák. č. 443/1919 stanovilo mu ode dne 1. července 1925 základní služné ve výši služného stát. úředníka X. hodn. třídy 2. stupně, dále 5 trienálek, místní přídavek ve výši 20% a drah. přídavek, jenž byl stanoven srovnáním s celkovými příjmy stát. úředníka skupiny C.

Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím zamítnuto: — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí pdané uvažoval nss takto: — — —

Žal. úřad shledal redukci zákl. platu st-lova odůvodněnou jednak, poněvadž přesahuje základní služné, na něž by měl st-l nárok podle zák. č. 443/1919, jednak poněvadž přesahuje také zákl. služné stát. úředníka skupiny C. Ježto obecní zastupitelstvo své opatření z 13. června 1925 opřelo toliko o ustanovení § 3 zák. č. 495/1921, resp. § 19 zák. č. 394/1922, dlužno nař. rozhodnutí rozuměti patrně tak, že prvým svým poukazem — že totiž základní služné st-lovo přesahuje služné, na něž by měl nárok podle zák. č. 443/1919 — nechce uplatniti samostatný důvod pro redukci onoho služného, nýbrž pouze dovoditi, že toto služné neplyne st-li ze zákona, nýbrž z usnesení obec. zastupitelstva, a proto před redukcí podle § 19 zák. 394/1922 chráněno není. Bylo proto také jenom s tohoto hlediska nař. rozhodnutím se zabývati.

V tomto směru vyslovil však nss již v nál. Boh. 6639/27 adm. právní náhled, že tam, kde požitky obecních úředníků spočívají na systému zák. č. 443/1919, může býti předpisu zák. č. 495/1921 a č. 394/1922 vyhověno jen tím způsobem, že úhrnný příjem ob. úředníka se srovná s úhrnným příjmem stát. úředníka stejné nebo rovnocenné kategorie, a že — pokud příjem ten přesahuje příjem stát. úředníka — redukuje se na jeho výši, při čemž podle zásady, že nabytá práva jest pokud možno zachovávati, jest počíti s redukcí u požitků mimořádných (drah. přídavků).

Setrvávaje na tomto právním náhledu, shledal nss v daném případě, že nař. rozhodnutí není ve shodě se zákonem.

Jak svrchu bylo řečeno, byly služ. požitky st-lovy upraveny dekretem z 20. listopadu 1920 podle plat. systému zák. č. 443/1919, a byl jím st-li přiznán zákl. plat. podle IX. hodn. třídy 1. stupně platového systému stát. úředníků. Při redukci provedené usnesením ob. zastupitelstva ze 13. června 1925 nebyl změněn platový systém zák. č. 443/1919, nýbrž v rámci jeho provedeno pouze zpětné zařazení st-le do nižší platové třídy. Podle svrchu uvedeného právního názoru není však v předpisech zák. č. 495/1921 a č. 394/1922 žádné opory pro redukci st-lova základního platu, přiznaného mu na základě zák. č. 443/1919, když lze parity úhrnného jeho příjmu s úhrnným příjmem obdobného úředníka státního dosíci již snížením jeho požitků mimořádných. Opačný názor žal. úřadu, vyslovený v nař. rozhodnutí, jest tudíž právně mylný.

Z tohoto důvodu bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák o ss, aniž bylo nutno zabývati se ještě ostatními námitkami, kterými stížnost brojí proti zjištění žal. úřadu, že st-l neprokázal 5leté prakse v oboru účetním, v § 19 II. větě 2 č. 3. zák. č. 443/1919 požadované.

Č. 6829.

Zdravotnictví. — Veřejní zaměstnanci: Cestovní paušál obvodního lékaře nepatří k jeho »požitkům služebním« ve smyslu § 8 zák. č. 236/22.

(Nález ze dne 24. října 1927 č. 21.764).

Věc: MUDr. Antonín Š. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o nárok na doplácení diference služebního požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l MUDr. Antonín Š. měl jako obvodní lékař zastupitelského okresu k-ckého podle dekretu z 1. prosince 1920 služební požitky 10.000 Kč bez jakýchkoli přídavků a z titulu náhrady výloh spojených se služ. cestami 1200 Kč ročně. Po převzetí výkonu zdravotněpolicejní služby státem na základě zák. č. 332/1920 a č. 236/1922 byl st-l přijat do služeb státních. Jeho služ. poměr byl upraven smlouvou služební ze 14. června 1923, sjednanou s min. zdrav. ve smyslu § 8 zák. č. 236/1922, jíž stanoveny služ. požitky st-lovy ke dni 1. července 1923 v § 8 smlouvy takto: základní plat 7000 Kč a 2 postupové přídavky po 700 Kč, tedy celkem 8400 Kč ročně. Dále v § 9 smlouvy stanoveno, že